

[Kaj Poulsen]

har fået fra Justitsministeriet, deler besvarelsen op i to punkter, som ministeren har gjort det i lovforslaget, var det ikke muligt at få ministeren til at forstå, hvad der står i hans eget lovforslag. Det er baggrunden for, at vi ikke kunne få nogen aftaler om, hvad det er, dette forslag omhandler.

Vi har stillet ændringsforslag nr. 3 sammen med SF, hvor vi i § 1, stk. 1, pkt. 3, foreslår ordene »en særlig service« ændret til »specielle ydelser«. Det har vi gjort, fordi brugerbetalingen i ministerens lovforslag i bemærkningerne på side 6 er delt op i to punkter, hvoraf det ene kaldes for en betaling i særlige tilfælde, og det andet kaldes for specielle ydelser.

I området, som er dækket af de »særlige tilfælde«, som der står i lovforslaget, mener vi, at ministeren beder om at få en bemyndigelse af Folketinget til at bryde ILO-konventionen. Vi har desværre ikke kunnet få ministeren til at forstå, hvad det drejer sig om.

Hvorfor bryder man ILO-konventionen? Det gør man, fordi der er områder i Danmark, hvor man overenskomstmæssigt har vedtaget, at al formidling af arbejdskraft – også korttidsarbejdskraft – foregår igennem arbejdsformidlingen. Altså områder, som bruger arbejdsformidlingen sådan, som Folketinget i årevis har ønsket man skulle bruge arbejdsformidlingen, nemlig sådan at alle job søges besat igennem arbejdsformidlingen. Der er nogle enkelte områder, der har fulgt den opfordring, og så skriver ministeren i sit forslag, at det sandelig er særlige ydelser, og det må vi have stoppet for, ved at der kommer brugerbetaling på det.

Vi synes, det er ufornuftigt, og vi mener også, at det er et brud med ILO-konventionen, fordi aftalestoffet i øvrigt ser ud, som det gør. Det har vi ikke kunnet få ministeren til at forstå. Og hvad værre er, justitsministerens lovkontor har slet ikke i det papir, vi har fået, taget stilling til, hvad det var for en debat, vi havde ved andenbehandlingen, men har svaret en gang lirumlarum på samme måde, som der står i bemærkningerne til forslaget.

Det er ikke overraskende. Det er efterhånden niveauet for den kvalitet, vi får fra Justitsministeriets lovkontor. Og det er selvfølgelig ikke så godt for det parlamentariske arbejde, at vi ikke kan få nogle objektive juridiske besvarelser af de spørgsmål, vi stiller.

Vi har altså foreslået – og det er det, der menes med ændringsforslag nr. 3 – at området, hvor brugerbetalingen går ind som beskrevet på side 6 i bemærkningerne, spalte 2, 3. afsnit, altså hvor tjenere, lærervikarer og pædagogvikarer er nævnt, udgår, og der så er brugerbetaling på det øvrige, som betegnes som specielle ydelser i ministerens forslag. Det er baggrunden for, at ændringsforslaget er stillet.

Vi har derudover prøvet på i udvalgsarbejdet at få fastlagt, om det nu, som det står i selve teksten i lovforslaget, er arbejdsgiverne, der skal betale for brugerbetalingen på arbejdsformidlingen. Vi fik her klarlagt, at det ingenlunde var den eneste mulighed. Og vi har endnu i dag, tror jeg, eller måske i går eftermiddags fået svar på spørgsmål nr. 36, hvori ministeren fastslår, at det endda godt kan være overordentlig store beløb, lønmodtagerne kommer til at betale.

Hvad er det så, der har været problemet med fidsusbureauerne hidtil? Hvad er det for nogle fidsusbureauer, vi har kunnet stoppe med den lovgivning, vi har haft hidtil? Ja, det er bureauer, der sætter annoncer i avisen, hvor de gør opmærksom på, at ledige, der ønsker et arbejde, kan blive registreret i et eller andet beskæftigelsesbureau mod at indsende 300 kr., og så vil man få tilbudt et job, når engang der kommer et.

Det er den slags fidsusbureauer, ministeren åbner for med dette forslag, hvor man skal prøve på at tjene på og spekulere i, at folk er kommet ud i en ulykkelig situation og er blevet arbejdsløse.

Udvalgsarbejdet mellem anden- og tredjebehandlingen har vist mere end tydeligt, hvad hensigten med dette forslag har været.

Derfor har vi også sammen med SF stillet et ændringsforslag, nr. 4, der siger, at i henhold til denne lov er det – heller ikke ved privat formidling – muligt at opkræve betaling fra de ledige. Vi håber, at vi med denne præcisering vil kunne få et flertal til at se det ufornuftige i at køre videre i den retning, som ministeren har lagt op til i forslaget.

Vi har endvidere sammen med SF foreslået, at overskriften ændres således, at den er mere i overensstemmelse med sandheden, nemlig at det drejer sig om en liberalisering og ikke en ophævelse af et monopol. Det ændringsforslag er der blevet flertal for, og det synes vi er rimeligt godt. Men jeg synes også, det siger noget om